

Dette er et tiltag på oplevelser, som nogle Haastrupper har haft, og som har gjort indtryk på dem.

Jeg håber, at disse vil blive læst med interesse, det er ikke min mening, at der skal komme en beskrivelse hver uge, men når lejligheden byder sig.

Jeg håber, at der måske er nogle, som selv henvender sig, enten med noget de selv har skrevet, eller om de bare vil fortælle det til mig.

Som den første har jeg givet ordet til "Lærer Andersen", alias Flemming Andersen, som var tilknyttet Haastrup Kommune Skole fra 1957 – 1987, ligeledes respekteret som kirkesanger i Haastrup Kirke, og medlem i mange bestyrelser. Flemming Andersen har været en højt agtet personlighed i Haastrup.

Flemming og hans hustru Grethe bor i dag i Faaborg.

EN DAG JEG ALDRIG GLEMMER

Den overskrift antyder, at det må dreje sig om en stor begivenhed, god eller ond. Jeg vælger i stedet at fortælle om en ganske almindelig hverdag, en blandt de mange, som huskes på grund af et enkelt træk.

Som lærer ved Haastrup skole kunne man hvert år sidste dag før sommerferien sige farvel til 7. klasse.

Efter ferien begyndte 8.kl. i Svanninge. Jeg havde været klasselærer for de elever, der nu forlod Haastrup skole. Vi havde i sidste time talt om tiden, der var gået, og om det nye, der forestod. Det ringede ud, og vi gik ud ad den lange gang. Jeg fulgtes med Ane, der som afskedsord sagde: "Altså, lærer Andersen, hvis vi ikke altid har opført os, som vi burde, så må du undskylde "Det var så smukke afskedsord, at jeg naturligvis kun kunne svare: "JA, og i lige måde"

Flemming Andersen

9.2.2016